

rabolják. Három napot töltöttem Bukarestben, közben a város közelében levő Kotroceni nevű kolostort is megnéztem, mely jelenleg a fejedelem nyári mulatóhelye.

Negyednap indult a postakocsi Krajován át vissza, Erdély felé. Az utak itt is rosszak voltak, emiatt a kocsit útközben többször javítani kellett. Az út fáradalmait azonban senkinek el nem panasztam, mert abban az időben az emberek azt tartották, hogy aki szereti a kényelmet, az üljön otthon, s bolond utazik hiába!

BALLADA AZ ELVARÁZSOLT LAKATRÓL.

*Fantázia országokból vissza vajjon viz-e út?
Hová lesz a testem, hogyha lelkem tőle messze fut?*

*És mi lesz a lelkemmel, ha a testem már lemaradt
Egy hideg-rideg szobában, mint elvarázsolt lakat,*

*Melynek kulcsát elrejtették mély vízbe, vagy hegy alá,
S most a bűvös művest várja, ki zárát megoldaná.*

*Csoda lakat, csoda testem, eső veri, rágja dér,
Ért gyümölcs gyanánt piroslík rajt a fájó rozsdavér.*

*Van- lázongóbb a vérnél és nyugodtabb, mint a rozsdá?
Kettős ormú lelkem képe felelhet tán e titokra.*

*Próbálgatják vig vándorok, bús vándorok nyitni záram,
De csak egy szilánk pattog le s egy szeg a szemöldökjében*

*Hirdeti, hogy a lakatot nem nyitotta még fel senki.
... Mert a kulcsa, mert a lelkem ottan hányódik a lenti*

*Korallerdők gallyai közt furcsa népü tengermélyen,
Vagy harsogó gígász-folyók lezuhanó vad vízében,*

*Vagy talán egy nagy hegy alatt századoktól összenyomva,
Vagy a sivatag közepén, elenyésző tevenyomba.*

*Mi lesz, hogyha nem találja senki meg a kulcsomat?
Ha nem nyílik meg az ajtó, melyet elzár a lakat?*

*Hogyha ért gyümölcsök őszen piros almaként lehull?
— Rőt szilánkú rozsdahalmaz, mállón, felnyitatlanul.*

*Mi ad értelmet a kulcsnak, hogyha szétesett a zár?
S hogyha testem összeporladt, lelkem vajjon mire vár?*

Vajda Endre.